

Kedves dedjeim! (csak így röviden, a hosszabb változatot már megírtam nektek☺)

Ismertek immár nyolc éve, tudjátok, hogy nem a beszédírás a kedvenc elfoglaltságom. Napokig szenvedtem, hogyan is kezdjem el. Aztán jött nekem a Segítségem, aki javaslatára leírtam mindent, ami eszembe jut rólatok. Jó nagy összevisszaság kerekedett ebből, reál-agyamat megzavarták az érzelmek. Ha hiszitek, ha nem, egyetlen egy szám sem jutott eszembe!☺

Most kérek elnézést szüleitektől, vendégeinktől, de még kollégáimtól is, mert az emlékeink felidézése lehet csak nekünk lesz szórakoztató, mi félszavakból is érteni fogjuk egymást. ☺

Az első gondolatom – irodámban ülve – a csodálatos lepke-szobám volt. Nincs nap, hogy felnézve a falra ne jutnátok eszembe. Még egyszer köszönöm szépen ezt a meglepetést, a saját készítésű tortát, a rengeteg fotóból összeállított montázst – ez mind rólunk szólt! ☺

Aztán eszembe jutott, hogy hatodik és hetedik osztályban osztályfőnöki órákon együtt varrtuk a patchwork csillagokat. Beszélgettünk, a fiúk kitömték, amit a lányok elkészítettek. Ezekre az órákra boldogan gondolok vissza, már akkor jó volt együtt lenni veletek!☺

Aztán felvillantak képek, mennyit utaztunk együtt. Kicsi korotokban élveztük a tömegközlekedés gyönyörét: járművekkel mentünk a MÜPA-ba, a Pálvölgyi-cseppkőbarlangba, az Állatkertbe. 34 tanulóval ez nem volt kis teljesítmény!

Aztán ültünk együtt buszon is! ☺ Indultunk reggel 5 órakor és utaztunk 5 órát, hogy végig gyalogoljuk az Aggteleki cseppkőbarlang hosszú túráját. Több óra a föld alatt, sötétben, tiszta levegőben és csodálatos látnivalókkal. Közben beszélgettünk, zoknit cseréltünk és így utólag bevallom, én néha félttem is. Azon gondolkodtam, hogy ha a vezetőkkel történik valami, akkor vajon hogyan kecmergünk ki a sötétben a föld alól!? Aztán ültünk buszon Erdélybe menet. Mi tanárok hárman, hallgattuk a zenéteket, hát néha nem volt egyszerű. Csak van köztünk némi korosztályos ellentét a zenei ízlésünkben is. Aztán megszólalt a Hair, és egyikőtök táncrea perdült a buszon – és még egy hosszú asztal sem kellett neki ehhez. A buszvezető csak annyit mondott: vidám gyerekeim vannak! És igen, nekem tényleg vidám gyerekeim vannak!

Aztán utaztunk vonaton, ez önmagában egy kihívás a mi kis hazánkban! Utaztunk intercityn, személyvonaton – bármit is jelentsen az - ; na meg hazafelé intercitynek álcázott gyorsvonaton. Hazafelé jó sok „alvós” fényképet lehetett készíteni rólatok! ☺

Hála istennek a sok jövés-menésben soha nem hagytunk el senkit. Persze ugyanezt nem tudjuk elmondani egyikőtök hátizsákjára! Az ötödikes erdei iskolában napokig kerestük – ma már én

is elhiszem, hogy a mosómedvék lopták el! Utána ez nem fordulhatott elő, mert ti ugrottatok, ha elhagyott tárgyat láttatok, gondolván biztos az az illető hagyta el!

Persze ha egymás elhagyására gondolok, akkor nem hagyhatom ki azt az emléket, mikor a kilencedikes erdei iskola éjjeli akadályversenyén fél éjjel kerestem az egyik csapatot. Anyai megérzésem annyira tudta, hogy valami nem lesz okés! Aztán annál nagyobb öröm volt épen és egészségesen megtalálni benneteket – soha ilyen élményt nem kérek többet!!!

Aztán sok dologra vettetek rá az évek során. Ilyen volt például „közös „alkoholmentes” sörözésünk Erdélyben”. Hát bevallom, mind az ötnek borzalmas íze volt, örülök, hogy megmenekítettek titeket elfogyasztásuk szörnyű élményétől! ☺ Aztán – szintén Erdélyben – lázadás a buszon, miszerint nem szálltok le, hogy tovább gyalogoljatok. Úgy éreztem magam, mint valami kalózhajón. De jelentem, a lázadást levertem, a kedélyek megnyugodtak, vagy ha nem is, a túrát végigcsináltunk. Csak kicsinyes bosszútoknak tudom be, hogy utána gyilkosos játékunkban ekkor én lettem az áldozat! ☺ És, hogy bizonyítsam, én nem vagyok kicsinyes, lerendeztem nektek a házinénit is!

Sok dologra nem vettetek rá az évek során – köztudottan makacs természet vagyok! Nem énekeltem és nem táncoltam. Utólag is higgyétek el, mindenkinek így volt jobb! De nagyon boldog vagyok, hogy ez nem szegte kedvetek: ti boldogan énekeltek és táncoltatok. Na persze nem az osztályéneklésekre gondolok! De a szalagavatón nagyot alkottatok, mindenki, együtt, magával ragadta a közönséget.

És sok dologra emlékszem, amiről nem is tudok. Ez így elég furán hangzik. Na újra: biztos vagyok benne - mert éreztem, - hogy sok dolgot eltitkoltatok előlem, falaztatok egymásnak, terveztek ezt-azt. Ezt hagyjuk is a homályban, az ilyen kis csínytevések teszik érdekessé az életet. Én a mai napig boldog vagyok, hogy anyukám nem tud mindenről, amit gimis vagy egyetemista koromban műveltem! Neki is jobb.

És csak locsogok-fecsegek itt, tudnám folytatni estig – majd a szerenádon, nálam folytatjuk is. (persze, ha egyszer elkészül a házikóm)

Végiggondolva, miket írtam eddig, kicsit elszégyelltem magam. Azt elmondtam, miért szeretlek titeket; hogyan tettétek az elmúlt éveimet szórakoztatóvá, viccessé, és néha küzdelmessé.

Csak azt nem mondtam el, amiért annyira büszke vagyok rátok! A szemem előtt felnőttemek, kiskamaszokból gyönyörű nővé és férfivá értetek (ez utóbbiban még nem vagyok teljesen

biztos!) Hihetetlen teljesítményeket értetek el és ezeket név szerint, külön-külön is említettem, említjük még.

De összességében itt van néhány szám, hogy bizonyítsa, tanulni jártunk ide, nyüstöltelek is titeket eleget:

- az osztályátlagok 4.91-4.8, mélypontunkon is 4.72 volt. Ezt akármelyik ismerősömnek megemlítem, hihetetlennek tartja
- a kitűnőink száma is horror szám: 13 és 24 között mozgott. Kilencedikes mélypontunk után újra szárnyaltunk! Az osztályunk háromnegyede kitűnő volt!
- És ebből tízen nyolc éven át!!!
- Harmincháromotoknak van 60 nyelvvizsgálója, öt nyelvből (ez fejenként majdnem 2)
- 78 előrehozott érettségi vizsga, ebből 22 emelt szintű (ez fejenként több mint 2)
- És rengeteg versenyeredmény, melyek közül idén kiemelkedik egy orosz OKTV 8., illetve egy olasz OKTV 15. helyezés
- Az érettségi eredményünk 4.93!
- 34-en indultunk, majdnem 34-en érkeztünk...

Most valami „útravalófélét” kéne mondanom, de az nem én lennék! Kíváncsian várom, hogyan alakul az életek, merre sikerül elindulni, aztán később hova sikerül megérkezni. Persze nagy kérdés: megérkezünk-e valaha. Én gazdagabb lettem általatok-veletek, kicsit szegényebb leszek nélkületek. Legyetek boldogok felnőtt életekben!

Gladkov Hajnalka

osztályfőnök

Tisztelt Tanáraink, Kedves Osztálytársaink és Családtagjaink!

Azt hiszem, mindannyian sokszor elképzeltük már, hogy milyen lesz ez a nap, a ballagásunk napja. Hogyan fogunk végigvonulni az iskola termein, illatos virágdíszítéssel, vagy osztályfőnökünk hatására talán papírvirágokkal körbevéve, szomorúan és boldogan egyszerre?

Szomorúan, mert vége lett az itt töltött eseménydús nyolc évünknek, és boldogan, mert együtt ünnepelhetjük sikereinket. Bár az álmodozásunk áprilisban a kialakult járványhelyzet miatt véget ért, mi bízunk abban, hogy valamilyen formában mégis elbúcsúzzhatunk szeretett iskolánktól, tanárainktól és osztálytársainktól. Örülünk, hogy ez így is lett.

A beszéd megírásakor rengeteg emlék jutott eszünkbe az itt eltöltött fantasztikus diák évekről, nehéz közülük választani. Sok minden megváltozott, amióta gimisek lettünk: a legszembeütőbb az, hogy felnőttünk. A tipikus batthyánys programokat mindig nagy örömmel vártuk. A diáknapon, különböző lázakon az osztály mindig aktívan részt vett. Ezeken a rendezvényeken az élvezet és az együtt töltött idő, nem pedig a győzelem volt a fontos. Reméljük, nemcsak számunkra emlékezetes az iskola, de mi is emlékek maradunk...

Tudjuk, hogy osztályunk nem volt mintaosztály, de a tanulás terén mindig igyekeztünk, kiemelkedő eredményeket is elértünk. Közülünk került ki az év kisdíákja, Borsi Szilárd, a Curie-versenyeken Csipán Lackó és Kristóf, valamint Soóky Árpfi háromszor is megnyerte az országos első helyezést. Fábíán Flóra olasz nyelvből, Tornynos Kata pedig orosz nyelvből jutott be az OKTV döntőjébe. Büszkék vagyunk arra is, hogy osztályunkban 10 diák volt nyolc éven át kitűnő.

Ám nemcsak a tanulás kötött össze bennünket. Mindig segítettük egymást, ha kellett: akár dolgozatírásról, akár klímaszerelésről volt szó. A számos közösséget építő program mellett az osztályt a csínytevések is összekovácsolták. Vajon Viktor telefonja még mindig az Oázisban cseng? És emlékeztek a kilencedikes köpöcsőháborúra? De nemcsak köpöcsővel háborúztunk, hanem hógolyóval is, és természetesen mindkettőt az iskola falain belül tettük. Osztálykirándulásaink is feledhetetlenek voltak, a Kéktótól Szalafőig megjártuk kis hazánkat. Ki ne emlékezne arra, hogy a Velencei-tóhoz oda sem értünk, de már összetörtük az ágyat? Marci tánca minden egyes alkalommal mosolyt csalt az arcunkra a buszutakon, és a közös éneklések még inkább összekovácsoltak bennünket. Erdélyben szerencsére osztályunk nem lett beteg, mert esténként a megfelelő helyi orvosságot mindenki igyekezett beszédni. Nappal pedig a beígért városi séta helyett lejártuk a lábunkat az erdőben, ezzel is támogatva egészségünket. Tokajban a borkóstolás helyett a szúnyogok serege kóstolt meg minket. Az utolsó

osztálykirándulásunkon azt hittük, mi leszünk az egyetlen osztály, aki nem megy külföldre, de a telefonunk szerint mégis sikerült átjutnunk Szlovéniába a hosszú gyalogtúrán.

A belénk ívódott rengeteg élménnyel, tudásunk bővülésével, és azzal a szeretettel búcsúzik mindenkitől, amit mi is a 8 év alatt kaptunk. Szeretnénk tanárainknak megköszönni a munkájukat, hogy végigkísértek bennünket ezen a hosszú úton, és segítettek nekünk, hogy félénk, kíváncsi kisdiaákokból megfontolt, felkészült felnőttekké váljunk.

Minden tanárnak egy-egy tanulója írt pár gondolatot, amit most megosztunk Önökkel.

ABT KRISZTINA – tanárnőnek

Gyógytesire járnai jó! Azt gondolná az ember, hogy a fájó tagjaival nem is tud már mozgást végezni, ám ez nem így van. Köszönjük tanárnőnek, hogy szaktudásával segített bennünket, és hogy az élet dolgairól is sokat beszélgetett velünk. Bár kevesen voltunk az órákon, tanárnő nagy hatással volt ránk.

ÁSCHIN PETRA – tanárnőnek

Köszönjük Tanárnőnek, hogy sose erőltette ránk az óráját, minden alkalommal jókedvvel mentünk be és jöttünk ki az órákról. Köszönjük a sok játékot, valamint azt is, hogy ha bármilyen problémánk volt, Önnel ezeket megbeszélhettük. Nem utolsó sorban azt is köszönjük, hogy Tanárnő idejét és erejét ránk áldozva egy csodás szalagavató koreográfiát állított össze és tanított be nekünk.

BERTÁNÉ PALATICS MÁRIA – tanárnőnek

Hosszú köröket futottunk, míg ide elérkeztünk. Hálásan köszönjük, hogy Tanárnő türelme olykor tovább tartott, mint a mi lelkesedésünk a testmozgás iránt, és, hogy bár a palánk sokszor volt magas labda, közösen megugrottuk az akadályokat. No, meg néhányunk azt a fránya szekrényt is. Komolyra fordítva a szót, köszönjük, hogy emberségre, egyenes beszédre és korrektségre tanított bennünket az évek során, nem csupán sprintelni oszloptól tujáig, meg fenntartani a röplabdát 4 érintésnél tovább. Ne feledkezzünk meg a kegyelmi ping-pong-ról sem, sokszor volt életmentő! Kívánjuk, hogy türelemmel és nagy mosollyal töltsse az itteni éveit!

BÜLGÖZDI LÁSZLÓ – tanárúrnak

Tanár úr bevezetett minket a fizika rejtelseibe, és az érdeklődésünk a fizika iránt azóta is nem férfi, hanem nő. Jó, talán ez nem teljesen igaz, de az biztos, hogy megtanultuk tőle, hogy a hosszú élet titka a megfelelő mennyiségű szendvicsfogyasztás.

CZITA ZOLTÁN – tanárúrnak

Köszönjük Tanár úrnak a mindig jó hangulatú és egyben igen hasznos informatika órákat , és az érettségikre való felkészítést is.

CSERNEV JÓZSEF – tanárúrnak

Tanár úr biztosította, hogy ép lelkünk, ép testben fickáudozzon. A felejthetetlen testnevelés órákon a kötelező gyakorlatok mellett csiszolhattuk futball tudásunkat is.

CSISZÁR CSILLA – tanárnőnek

Igaz Tanárnő csak egy évet tanított minket, de az alatt az egy év alatt jól teltek az infóórák. Mindig segítőkész volt. Mindenki jókedvvel ment be az órákra, hisz tudtuk, hogy azok jó hangulatban fognak telni.

DÉKÁNYNÉ VARGA KRISZTINA – tanárnőnek

Köszönjük Tanárnőnek, hogy az Ön óráin kikökenhettünk a kemény órákból, azt, hogy Tanárnő nem erőltette ránk az anyagot, valamint azt, hogy Tanárnő még megengedte, hogy zenét hallgassunk rajzolásunk ideje alatt.

DR. ERTL PÉTER – tanárúrnak

Köszönjük Tanár úrnak, hogy mindig jó hangulatban telhettek az órák, és hogy lehetőséget adott mindenkinek, hogy a saját ritmusában tudjon fejlődni az olasz nyelvben, és hogy a szabadidejéből áldozott arra, hogy felkészülhessünk az OKTV-re és a nyelvvizsgákra, érettségikre. Ezen kívül az osztály nevében is köszönjük, hogy osztályfőnök-helyettesként velünk volt a kirándulásainkon, számíthattunk tanár úr humoros megjegyzéseire, a gyakorlati dolgokkal kapcsolatos ötleteire, és a jelenlétére kártyapartikon.

HAJDÚ ZSOLTNÉ – tanárnőnek

Köszönjük, hogy Tanárnő a történelem tantárgy minden témakörét a legnagyobb lelkesedéssel igyekezett átadni nekünk, és így az érdeklődésünket is felkeltette. Nemcsak a száraz történelmet tanította, hanem érdekességekkel és személyes történetekkel gazdagította a tananyagot. Ezért nekünk is élmény volt bemenni minden egyes órára.

HARASZTI ZSUZSANNA – tanárnőnek

Köszönjük tanárnő lelkiismeretes és alapos munkáját: nem csak az angoltudásunkat, de világlátásunkat és emberségünket is formálta. Mindig türelemmel segített bennünket, akár ötödikesként a szavak leírásának elsajátításáról, akár az érettségi előtt a globális felmelegedés

témakörének kidolgozásáról volt szó. Biztonságot jelentett számunkra tanárnő jelenléte, és hogy nyolc éven keresztül tanított bennünket. Hálásak vagyunk a sok-sok sikeres nyelvvizsgáért és a kimagasló közép- és emelt szintű érettségi eredményekért. További jó munkát kívánunk!

HERBAYNÉ DUDÁS ÉVA – tanárnőnek

A 12.b osztály matekfaktosainak nevében szeretném megköszönni Tanárnőnek a kitartó tanítást és felkészítést. Néhányunkat csak 3 évig tanított, míg egyeseket egészen 5.től kezdve, azonban abban mind egyetértünk, hogy Tanárnő nélkül nem sikerülhettek volna ilyen jól az emelt érettségijeink egy olyan évben, amikor a feladatsor kifejezetten hosszú és viszonylag nehéz volt.

HÚBÉR MAGDOLNA – tanárnőnek

Köszönjük, hogy Tanárnő a fizika tanulásunk utolsó 2 évében nem terhelt le minket, de törekedett rá, hogy az általános fizikatudásunk meglegyen. Amikor matekkal gondunk volt, bátran fordulhattunk Önhöz is segítségért.

KASZTA BEÁTA – tanárnőnek

Kedves Tanárnő! Habár nem együtt kezdtük a gimnáziumi éveinket, a legnagyobb boldogságot jelenti, hogy együtt fejezhettük be. Emlékszem magunkra, akiket tanárnő végül sikeresen érettségiztetett, milyen elveszetten pislogtunk kezdetben egymásra a matekórák előtt. Mindig túl akartunk lenni az órákon, hiszen úgysem értettük mi történik. Aztán egyszer csak megjelent tanárnő, és mint valami fénysugár, mindent világossá tett. Olyan számításokra lettünk képesek, amelyekre sose gondoltunk volna, és ezek mellett az órák is olyan családi hangulatban teltek, hogy észre sem vettük, hogy elrepült 45 perc. Köszönjük, hogy megtanított minket arra, hogy a matek tényleg nem olyan halálosan veszélyes, és hogy kiváló szakmaiság és eredményes tanulás mellett is ki tud alakítani az ember bensőséges kapcsolatokat. Sose fogjuk elfelejteni az együtt töltött pillanatokot, és lám, a végére egy telefonnak sem kellett a kukában landolnia. 😊

KISS JOLÁN – tanárnőnek

Az elmúlt 4 évben Kiss Jolán tanárnővel töltöttük el talán a legtöbb időt a tanteremben. Ez idő alatt megismerkedtünk a német nyelv rejtelmeivel, ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a nyelvvizsgáink és a sok közös emlékünk. A német nyelv mellett megtanultuk hogy kell tenyérről térképet olvasni, hogy kell elkészíteni a tökéletes dobos tortát, és azt is ,hogy hogyan

készül a hagymatea. Tizenegyünk nevében köszönöm ezeket az emlékeket, amelyeket sok év múlva is fel tudunk majd idézni, örömmel tudunk majd visszatekinteni rájuk.

KOZMA-RENGE KRISZTINA – tanárnőnek

Köszönjük szépen Tanárnőnek a kellemes matekórákat, hogy mindig jókedvvel vezetett be minket a matematika rejtelseibe. Köszönjük a közös “elnök-titkár” játékokat, és a szívmengető bolyhos mesét. ♥

MIKLÓSI ILONA – tanárnőnek

Köszönjük, hogy nemcsak a francia nyelv szépségeibe, hanem Franciaország kultúrájába is bevezetett minket Tanárő a sok délutáni program segítségével. Biztosan nem fogjuk elfelejteni, mert a tantárgyi tudáson kívül egy másik nemzet eszmei értékéből is kaptunk ízelítőt. Köszönjük szépen!

NAGY ELEONÓRA – tanárnőnek

Köszönjük Tanárnőnek a hatalmas lelkesedést, a sok szeretetet és elnézést, amivel felénk fordult, és hogy nem az osztályzataink alapján, hanem önmagunkért és a fejlődésünk alapján értékelt minket. Köszönjük a sok közös alternatív órát, és az interaktív feladatokat, amelyekkel színesítette és megértette velünk a tananyagot, és hogy sosem kész megoldásokat kínált számunkra, hanem rávezetett minket az irodalom értelmezésére, és megszerettette velünk a legnehezebb műveket is.

NUSSER KATALIN – tanárnőnek

Köszönjük Tanárnőnek azt, hogy felkészített minket az érettségire, OKTV-re és egyéb versenyekre is. A rengeteg tanulás mellett - azért valljuk be - Tanárő nulladik órái színesebbé tették az életünket. A hajnali vizsgázások, kiselőadások, illetve “véres” dolgozatok sokat segítettek abban, hogy ilyen kiváló érettségit írjunk mindannyian. Emellett szeretnénk megköszönni azt is, hogy habár mi néha elvesztettük a hitünket a biológiával, az érettségivel és az egész felvétellel kapcsolatban, Tanárő mindig mellettünk állt és segített abban, hogy visszataláljunk a megfelelő útra.

OLÁH LAJOS – tanárúrnak

Amikor Tanár úr az iskolába került, nehéz körülmények között vette át a faktos csoportunkat. Nagyon hálásak vagyunk, hogy ennek ellenére sikerült minket felkészítenie akkor is, ha néha már a kerettanterv és a forrás szavakat hallva könnyezni kezdtünk. Köszönjük szépen a sok

befektetett energiát és az alapos felkészítést, a keretes lovakok pedig remélik, hogy egyszer mégis eljutnak Tanár úrral a borsodi Dublinba.

OSZKÓ SZILVIA – tanárnőnek

Köszönjük, hogy Tanárnő a tárgyát nem erőltette ránk, úgy tanultunk, hogy nem is vettük észre. Bővítette zenei ízlésünket úgy, hogy nem csak a klasszikus műveket énekeltük. Mindenkit ösztönzött a kórusban való szereplésre, ami jó buli volt.

SÁNDOR ENIKŐ – tanárnőnek

Köszönjük Tanárnőnek, hogy nemcsak a testnevelés órákon foglalkozott velünk, hanem bevezetett minket az atlétika és a röplabda világába is.

SCHWARZENBERGER MAGDOLNA – tanárnőnek

Köszönjük, hogy a Tanárnő a hirtelen üresedés után elvállalta, hogy 3 kémia faktot tanít egyszerre, és bár nem volt egyszerű a közös munka, mégis eljutottunk az érettségiig.

SETE KRISZTINA – tanárnőnek

Köszönjük a Tanárnő munkáját, örülünk, hogy megismertük, és hogy elkísért minket Erdélybe.

SOLTÉSZ ILDIKÓ – tanárnőnek

Tanárnő mindig bearanyozta a napjainkat, mindig mosolyt csalt az arcunkra. Vidámság és örömhatalom hatotta át az óráit. Köszönjük szépen, hogy a németórák kizökkentettek minket a monoton hétköznapiakból. És nem utolsó sorban a sok-sok sikeres nyelvvizsgát is.

SZÁGER ERIKA – tanárnőnek

Köszönjük Tanárnőnek, hogy a néhai lelkesedéshiányunk ellenére is felkészítette osztályunkat mind a kisvizsgákra, mind az érettségire. Annak ellenére, hogy sokszor ellenálltunk, Tanárnő kitartott, és lelkesen tanította nekünk az anyagot.

SZÉKELY LÁSZLÓ – tanárúrnak

Köszönjük, hogy felkészített minket az emelt szintű matematika érettségire. Tanár úr óráit a jó hangulat és a fegyelmezett felszabadultság jellemezte. Közvetlensége miatt bármilyen matematikai kérdéssel fordulhattunk hozzá, amit készséggel megválaszolt, és ha kellett, többféleképpen elmagyarázott, hogy mindenki megértse. Külön köszönjük, hogy 10. osztályban a hétvégéjét ránk szánva elvitt minket a Bakonyba kirándulni.

SZERTICSNÉ PINCZÉS MÁRIA – tanárnőnek

Köszönjük a sok türelmet és odafigyelést, a sok munkát, hogy mindenki a legjobbat hozhassa ki magából az érettségien. Bármikor fordulhattunk tanárnőhöz, ha problémánk volt, de nemcsak a matekkal kapcsolatban, hanem a pontszámításban is nagy segítségünkre volt.

SZÍJ ORSOLYA - tanárnőnek

Izgalmasak voltak a tanárnő órái. Mindig lelkesen tanított és a témával kapcsolatos kérdéseinkre mindig érthető válaszokat tudott adni.

SZILÁGYI MÁRIA – tanárnőnek

Nehéz a hármunk nevében írni tanárnőről, mert mindannyian máshogy álltunk az oroszhoz, de az biztos, hogy mind a hárman szép emlékekkel gazdagodtunk. Hálásak vagyunk Tanárnőnek, amiért ennyit foglalkozott velünk, és abban is biztos vagyok, hogy ha az orosz tudásunk el is halványulna az évek során, a Katyushát és a Csunga-Csangát sohasem fogjuk elfelejteni.

TALABÉR MIKLÓS – tanárúrnak

Tanár úr mikor az iskolába került, rögtön megkapta az egyik csoportot az osztályból, hogy latintanulásunk utolsó fél évében felkészítsen minket egy tisztességes vizsgára. Mindamellet hogy a felkészülés is sikeres volt, az osztály megkedvelte a Tanár úr segítőkész személyiségét. S bár az elmúlt évek során nem voltak közös óráink, mindenki kellemesen emlékszik vissza a közös pillanatokra.

TALABÉR-NAGY JUDIT – tanárnőnek

Köszönjük Tanárnő kitartó munkáját a 6 év alatt, sikeres latin érettségink titka Tanárnő alapos tanítási módszereiben rejlik, amelyeket ezúton is köszönünk. Sosem felejtjük a faktos éveket, a latin versenyeket, a 0. órás dolgozatokat és a hajnali skandalásokat.

TÓTHNÉ ÖRY KATINKA – tanárnőnek

Nehezen indult a kapcsolata az osztálynak tanárnővel, csoda hogy kitartott mellettünk, mert hetedikben sokan feladták a harcot, de egy év elteltével tanárnő hozzászokott a hangzavarhoz, és összekovácsolódott a csapat, nagyon megszerettük a magyarórákat és szomorúan vettük tudomásul, hogy nem tud minket végig tanítani.

UJHELYINÉ KOVÁCS ÉVA – tanárnőnek

Köszönjük Tanárnőnek, hogy felkészített minket a középszintű és az emelt szintű érettségikre, valamint a nyelvvizsgákra. Tanárnő számos különböző módszerrel tanította nekünk az anyagot, így még jobban megtanultuk azokat, és a szókincsünk is rengeteg szóval bővült.

SKONC ERZSÉBET – tanárnőnek

Érdekes és vidám óráin megismertük a földrajz rejtelseit.

GÉMESI IRÉN – tanárnőnek

Drága Tanárnő! Igaz, csak egy évig élvezhettük kémia óráit az iskola falain belül, mégis úgy érezzük, hogy betonbiztos alapokat fektetett le. Az elért érettségi és versenyeredményeinknek Ön biztosította a hátterét, köszönjük támogatását és kitartását.

KISSNÉ HEGEDŰS ÉVA igazgató asszonynak és TÓTH LÁSZLÓNÉ igazgató-helyettes asszonynak is köszönettel tartozunk. Még ha nem is közvetlenül álltunk kapcsolatban, munkájuk elengedhetetlen volt az iskola működése szempontjából.

Beszédünk talán legnehezebb részéhez érkeztünk. Szeretnénk köszönetet mondani annak a tanárnak, aki a legtöbbet tett értünk, aki nyolc éven át az osztályfőnökünk volt.

OFŐ-

Drága Osztályfőnökünk!

Nehéz megszólalni ebben a pillanatban, hiszen az együtt töltött 8 év alatt minden területen, testileg-lelkileg megváltoztunk. Megismerkedésünkkel egy keménykezű osztályfőnököt kaptunk, de ahogy teltek-múltak az évek, sokkal közelebb kerültünk egymáshoz. Mára inkább már családtagként gondolunk Önre, nem mint ofőre. A versenyek miatt együtt töltött hosszú évek alatt néhányunknak második anyukája lett, akiket etetett-itatott. Igazgatóhelyettesi irodája az osztály pihenőhelye volt, ahova mindenki előszeretettel járt tanácsért, vigaszért, segítségért vagy csak cukorka reményében.

Az osztály kezűgyességét, kreativitását a Tanárnő változatos foglalkozásokkal fejlesztette: vágtunk színes virágokat, varrtunk karácsonyi csillagokat. Régi álmát teljesítve egy lepketermet készítettünk a születésnapjára. Igyekezett az évek során arra törekedni, hogy a közös idő felejthetetlen maradjon mindenki számára, legyen szó a karácsonyi ajándékainkról, vagy a horgolt szörnyecskéinkről, amiket a 18. születésnapunkra kaptunk Tanárnőtől. El sem tudjuk képzelni mikor készítette őket, hiszen rengetegen, 34-en vagyunk, Tanárnő pedig egész napját az iskolában töltötte! Egy osztályfőnök feladata, hogy összefogja, jóra nevelje közösségét, és felkészítse az életre, ha kell támogassa az elbizonytalanodókat, biztatásával, szeretetével biztonságot nyújtson. Nekünk ilyen volt Tanárnő, aki nélkül nem értük volna el azt, amit ma büszkén felmutathatunk.

Köszönjük, hogy ezen a rögs, buktatókkal teli úton mellettünk állt. Hálásak vagyunk, hogy ilyen fantasztikus osztályfőnökünk volt.